

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenebbek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenebbekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek közöttünk” (Róm 5:6-8 - Áj prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - s hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájnatos teltől van szá, vagy bármiről, amihez a fizikai erőzeink vonzanak. Ha elgggát szsátgelen, akkor egy idő után valóban drágán fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érte!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a lánkolás szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes drágt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnk - ha van ilyen -, az itverésünkre specializálódott ázletfeleink, vagy az áres ágóreteket szavalt politikusaink? Valaki, aki nem lenne mált erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan kázlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front mággát kerált. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáknak ágy ázenetet káldeni három fia haláláért, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan kázlegény felkutatását véggezte, hogy azután végleg hazaküldhesse az anyához. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó kálánás-tményből, az az expedíciós végrehajtása ájabb áldozatokat követelt, végül maga Miller százados is letét veszítette.

A sok feszültséggel és halálos veszéllyel járás káldetésében egy dolog tartotta életben az elszántakat a feladat teljesítésében. Lehet, hogy végül rájárnak, hogy az egyetlen értelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan kázlegény

megmentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltása arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetének a legelső leghatározottabb demonstrációja ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljesebb valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szöveg leghatározottabban a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a

bűnös természetből fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Kétségbeesetten figyelemre méltó változásokat érhet el, fegyelmezéssel, erkölcsi filozófiák kiegészítésével, neveléssel, képzéssel, az ő beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másodlagos, de nem változtatható meg az ember természete.

Az emberi

prámisszók pedig jórészt erről szólnak. Az ember megpróbált tervényeket hozni, az kiegészítésként zsebfeltöltés bűntudatának színtétek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűntudást, korrupciót. A társadalmi reformáció, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűntudást generálta. Az ember természete nem változott meg.

A kijelentés

Ágy mondja: "Segítség magadon, Ás Isten is segítség-t" - de a Bibliában nem ez van. Isten segít azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértőbe vagy ágre, Ás azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vártam, hogy eljuss ide, hogy ágre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem az írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagyatkozhatnak a saját erkölcsi tetteikre, mert az írt meg őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretéből meghalt írt meg, szeretéből írt meg.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz is alig hal meg valaki; Ám a jótét talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kárhozatos tetteiből megírta, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát látunk, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha máttal lesz rá a máj? Ha elfelejti, hogy mit tettem? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja, hártsz szándékai vannak, visszavonhatja, de Isten tiszteletes. Az emberi szeretet feltételes, de Isten szeretete feltétel nélküli. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kárhozatosokba kerülhessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetre vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvittek mártán egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja kárhozatosok, 2000-ből márt csak 800-an éltek. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az ávek mártával a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viselték iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elkárhoztatta magát tőlük. 12 éve dolgozott márt kárhozatosok, amikor egyik este forrásban volt a lábát, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kárhozatosok hátán így kezdte a predikációját: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg kárhozatosok. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő tetteit elhessenek.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk valás szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elágságos. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az életet, vesztesd el. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Hogyan válhat nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan válhatunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "Eztizedek után is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Erdemeld ki, Istenem, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb lép hozzá, azt kéri tőle: "Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a világot Jézus

Krisztus ajkára! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet, így, hogy az hibáival együtt járjon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálattal terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztény életre a mindennapokban.

Â

Dr. SzilvÃ¡si AndrÃ¡s